

Получил се да даде израз на скръбта в съзидателното,
на ПОЕТА-БОРЦА!

на мъченически загиналият Христо Смирненски

Речитирано от ^{Косит речитирано} автора на гроба на
поета, в деня на неговото погребение,
и отпечатано на 3 стр. на в. "Работни-
чески вестник" бр. 13, 19.VI.1923 год.

Спи, пролетарска лиро, с внезапно спряни корди,
но твоите мощни песни навеки ще звучат,
за да предвождат в боя работниците горди
под знамена, които тревожно ще плющят!

Мир, младост несмирима! Сън тих, сърце цветисто!
Речта е бедна, брате, скръбта да изрази!
Спи, страдащи другарю, спи, наш любими Христо,
и знай: борбата само изтри ще тез сълзи!

За теб не ще заплачат освирепяли юди,
а и сърце ти мъртво сълзите им не ще!
Ала народът, силен да мрази и да люби,
в тъга глава ще склони над своето дете!

Народът ще те помни, ще слави и ще люби,
и твоя лик ще пази в измъчени сърца!
Той знае колко сили още има да изгуби,
но знае той, че раждат нощите пак слънца!

Поклон, поете скъпи, пред гроба чер и пресен,
по стръвно ще досмучи разбитата ти гръд!
Кълнем се в твоят име и в твоята жива песен, -
ще отмъстим с победа за твоята ранна смърт!

София, 18 юни 1923

Цветан Чачановски

